

Finland – konsultation 2018 enligt artikel IV

Den ekonomiska återhämtningen i Finland fortsätter för tredje året i rad, och arbetslösheten har sjunkit till sin lägsta nivå sedan 2011. Den ekonomiska tillväxten väntas vara 2,8 % under 2018, men kommer sannolikt att sakta in nästa år i takt med en avmattning av den globala efterfrågan och åtstramning av finansieringsvillkoren. Dessa utsikter är förenade med nedåtrisker, såsom ökad protektionism. På lång sikt väntas tillväxten vara lägre än under den senaste tiden, om det inte sker en bestående ökning av produktivitetstillväxten.

Följaktligen måste dynamiken i ekonomin ökas. Den senaste tidens reformer har stärkt kostnadskonkurrenskraften för Finlands export och bidragit till att höja sysselsättningen. Men mycket arbete återstår: arbetslösheten är fortsatt hög i vissa regioner, medan antalet lediga jobb är stort i andra, och trots den kraftiga återhämtningen ligger produktivitetstillväxten alltför lågt under den nivå som rådde före krisen.

Reformerna bör fokusera på att öka arbetsmarknadens dynamik samtidigt som ett starkt skyddsnet upprätthålls. Detta innebär större flexibilitet att sluta lokala löneavtal på företagsnivå och ändringar i arbetslöshetsförmånerna för att uppmuntra dem som blivit arbetslösa att snabbt söka nytt jobb. Andra policyåtgärder kan behövas för att främja arbetskraftens regionala rörlighet.

Eftersom tillväxten väntas sakta in, behövs fortsatta åtgärder för att återupprätta de finanspolitiska buffertarna. Budgeten för 2019 tyder på en måttlig åtstramning. Framöver bör finanspolitiken fokusera på att höja effektiviteten i de offentliga utgifterna samtidigt som policyåtgärder sätts in för att stimulera tillväxtpotentialen.

Det finansiella systemet är sunt. Myndigheterna bör fortsätta att hålla ett vakande öga på bankernas fastighetsexponeringar. Banksektorn växte betydligt i samband med att Nordea nyligen flyttade sitt huvudkontor till Finland. Detta ökar kravet på tillsyn och framhäver betydelsen av fortsatt nära nordiskt samarbete och beredskap för kriser. Hushållens skuldsättning är också en viktig fråga. För att skydda låntagarna är det önskvärt att myndigheterna får fler så kallade makrotillsynsverktyg till sitt förfogande samt tillgång till noggrannare information till exempel ur ett omfattande positivt kreditregister. Mot bakgrund av de ökade konsumentkrediterna infinner sig frågan om vissa låntagare är tillräckligt välinformerade om villkoren för sina lån – ytterligare åtgärder för att öka konsumentskyddet bör övervägas.